เขียนโดย ภาษาสยาม
วันพฤหัสบดีที่ 06 สิงหาคม 2009 เวลา 12:18 น. - แก้ไขล่าสุด วันพฤหัสบดีที่ 06 สิงหาคม 2009 เวลา 12:52 น.

พ่อกู ชื่อศรีอินทราทิตย์ แม่กูชื่อนางเสือง พี่กูชื่อบานเมือง

ตูพี่น้องท้องเดียวห้าคน ผู้ชายสามผู้ญีงโสง พี่เผือผู้อ้ายตายจากเผือเตียมแต่ยังเล็ก

เมื่อกูขึ้นใหญ่ได้ สิบเก้าเข้า ขุนสามชนเจ้าเมืองฉอด มาท่เมืองตาก

พ่อกูไปรบ ขุนสามชนหัวช้าย ขุนสามชนขับมาหัวขวา ขุนสามชนเกลื่อน

เข้าไพร่ฟ้าหน้าใสพ่อกูหนีญญ่ายพายจแจ่น กูบ่อหนี กูขี่ช้างเบกพล

กูขับเข้าก่อนพ่อกู กูต่อช้างด้วยขุนสามชน ตนกูพุ่งช้าง ขุนสามชนตัว

ชื่อมาสเมืองแพ้ ขุนสามชนพ่ายหนี พ่อกูจึงขึ้นชื่อกู ชื่อพระรามคำแหง

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันพฤหัสบดีที่ 06 สิงหาคม 2009 เวลา 12:18 น. - แก้ไขล่าสุด วันพฤหัสบดีที่ 06 สิงหาคม 2009 เวลา 12:52 น.

เพื่อกูพุ่งช้างขุนสามชนเมื่อชั่ว พ่อกู กูบำเรอแก่พ่อกู กูบำเรอแก่แม่กู

กูได้ตัวเนื้อตัวปลา กูเอามาแก่พ่อกู กูได้หมากส้มหมากหวาน อันใดกิน

อร่อยกินดี กูเอามาแก่พ่อกู กูไปตีหนังวังช้างได้ กูเอามาแก่พ่อกู

กูไปท่บ้านท่เมือง ได้ช้าง ได้งวง ได้ปั่ว ได้นาง ได้เงือนได้ทอง

กูเอามาเวนแก่พ่อกู พ่อกูตายยังพ่อกู กูพร่ำบำเรอแก่พี่กู ดั่งบำเรอแก่พ่อกู

พี่กูตาย จึงได้เมืองแก่กูทั้งกลม เมื่อชั่วพ่อขุนรามคำแหง

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันพฤหัสบดีที่ 06 สิงหาคม 2009 เวลา 12:18 น. - แก้ไขล่าสุด วันพฤหัสบดีที่ 06 สิงหาคม 2009 เวลา 12:52 น.

เมืองสุโขทัยนี้ดีในน้ำมีปลา ในนามีข้าว เจ้าเมืองบ่เอาจกอบ

ในไพร่ลู่ทางเพื่อนจูงวัวไปค้า ขี่ม้าไปขาย ใคร่จักใคร่ค้าช้างค้า

ใครจักใคร่ค้าม้าค้า ใครจักใคร่ค้าเงือนค้าทองค้า ไพร่ฟ้าหน้าใส

ลูกเจ้าลูกขุนผู้ใดแล้ล้มตาย หายกว่าเย้าเรือนพ่อเชื้อเสื้อคำมัน

ช้างขอลูกเมียเยียข้าวไพร่ฟ้าข้าไท ป่าหมากพลูพ่อเชื้อมัน

ไว้แก่ลูกมันสิ้น ไพร่ฟ้าลูกเจ้าลูกขุน ผิแลผิดแผกแสกว้างกันสวนดู

แท้แล้ จึ่งแล่งความแก่เขาด้วยซื่อ บ่เข้าผู้ลักมักผู้ซ่อน

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันพฤหัสบดีที่ 06 สิงหาคม 2009 เวลา 12:18 น. - แก้ไขล่าสุด วันพฤหัสบดีที่ 06 สิงหาคม 2009 เวลา 12:52 น.

เห็นข้าวท่านบ่ใครพืน เห็นสินท่านบ่ใครเดือด คนใด

ขี่ช้างมาหา พาเมืองมาสู่ช่อยเหนือเฟื้อกู้ มันบ่มีช้างบ่มีม้า

บ่มีปั่วบ่มีนาง บ่มีเงือนบ่มีทอง ให้แก่มัน ช่อยมันตวงเป็นบ้านเป็นเมือง

ได้ข้าเสือก ข้าเสือ หัวพุ่งหัวรบก็ดี บ่อฆ่าบ่ตีในปากประตูมีกระดิ่งอันณึ่ง

แขวนไว้หั้น ไพร่ฟ้าหน้าปก กลางบ้านกลางเมือง มีถ้อยมีความเจ็บท้องข้องใจ

มันจักกล่าวเถิงเจ้าเถิงขุนบ่อไร้ไปลั่นกระดิ่งอันท่านแขวนไว้

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันพฤหัสบดีที่ 06 สิงหาคม 2009 เวลา 12:18 น. - แก้ไขล่าสุด วันพฤหัสบดีที่ 06 สิงหาคม 2009 เวลา 12:52 น.

พ่อขุนรามคำแหงเจ้าเมืองได้